

ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה":

"יבוש מקורו": זו מקורה של אשה כלומר: העובר שבמעיה.

"ויחרב מעיינו": זה שכבת זרע שבמעוי אשה.

"הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה": זו מרגלית שבים.

אמר רבא: עדי סוראה הוא [הדרשה הזו מבני סורא היא] דדייקי קראי [שהם מדייקים את הכתובים]!

תו מפרשינן: מאי "כי הוא" (8) — רוח הקדים — בין אחים יפריא:

אמר פירש רבא: כאשר נושב אותו רוח הקדים, כי אז אפילו דברים המהודקים משני צידי החור בו הם נתונים ["בין אחים"], מתרופפים ["יפריא"], כי הם מתכוצים מחמת החום; וללמד שאפילו שופתא לב-א בקופינא דמרא — רפיא, אפילו בית יד של מעדר, מתרופף מאחיזתו במעדר].

רב יוסף אמר: אפילו סיכתא בדפנא — רפיא, אפילו יתד התקוע בדופן מתרופף].

רב אחא בר יעקב אמר: אפילו קניא בכופתא — רפיא, אפילו קנה הארוג בסל, מתרופף].

כי אמר רב נחמן בר יצחק: דילמא מאינשי דבי ריש גלותא נינהו [שמא מאנשי ריש גלותא הוא], ולכן לא אלך, כי רבא צריך לחו ולכן הלך, אבל אנא לא צריכנא לחו [אין אני צריך להם].

כדחא [כאשר נוכח] רב נחמן בר יצחק דרב אחא בר יעקב הוה, אזיל לגביה [הלך רב נחמן אליו].

גלי רב אחא בר יעקב לדרעיה [גילה את זרועו] משום שהיה חם לו, ואמר רב אחא: שדיא נשיב [השידה מנשבת] ועל רוח מזרחית — שהיא מחממת מאד — שנשבה באותה עת נתכוין.

אמר רבא: הכי אמר רב: אשה מפלת בו ברוח מזרחית כשהיא מנשבת.

ושמואל אמר: אפילו מרגלית שבים מרקבת בו.

רבי יוחנן אמר: אפילו שכבת זרע שבמעוי אשה [תוך שלשה ימים לתשמישה, קודם שמסרחת מאליה], מסרחת בו.

אמר רב נחמן בר יצחק:

ושלשתן — רב, שמואל ורבי יוחנן — מקרא אחד דרשו:

דכתיב: "כי הוא בין אחים יפריא, יבוא קדים רוח ה' ממדבר עולה, ויבוש מקורו

הדרן עלך כל הגט

8. רוח משמש הן בלשון זכר והן בלשון נקבה, כמו שכתב רש"י בפרשת וישלח על הפסוק "המחנה האחת והכהו".